

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/133/2018
Identifikačné číslo spisu: 7812204767
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Mária Trubanová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7812204767.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Y. A., bývajúceho v C., zastúpeného JUDr. Alexandrom Milkom, advokátom s o sídlom v Rožňave, Cyrila a Metoda 4, proti žalovanému Občianskemu združeniu Za čistý Gemer, so sídlom vo Vlachove, Letná 71, IČO: 42 246 865, zastúpenému JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou s o sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 9 C 80/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. júna 2017 sp. zn. 9 Co 307/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Rožňava (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) v poradí druhým rozsudkom z 1. decembra 2015 č. k. 9 C 80/2012-403 (po zrušujúcom rozhodnutí okresného súdu odvolacím súdom č. k. 5 Co 99/2013-345 zo dňa 30. januára 2014) uložil žalovanému písomne sa ospravedlniť žalobcovi za urážlivé výrazy týkajúce sa jeho osoby v „Liste obyvateľom J.“, a to: „Prečo starosta Vašej obce, ktorý má predovšetkým hájiť práva občanov, priam agresívnou snahou presadzuje cudzí podnikateľský zámer, a to aj proti vôli nadpolovičnej väčšiny občanov, Vás, ktorí ste podpísali petíciu proti tomuto zámeru?! Mnohí z nás majú na to svoj názor, len to nevieme dokázať. Váš starosta sa týmto správaním už sám vylúčil spomedzi slušných ľudí, nezúčastňuje sa ani porád a stretnutí so svojimi kolegami - starostami obcí horného Gemera“, uložil žalovanému doručiť na svoje náklady písomné ospravedlnenie do domácnosti občanov obce N., obce V., obce I., obce A. a obce C. a zabezpečiť na svoje náklady uverejnenie ospravedlnenia v regionálnom denníku Gemerský korzár, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súčasne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Po právnej stránke vychádzal z § 11 a § 13 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že na území Obce Nižná Slaná sa mal realizovať investičný zámer „Zariadenia na zhodnocovanie odpadov v úpravárenskom komplexe C.“, predmetom ktorého malo byť aj spaľovanie veľkého množstva odpadu dovezeného z rôznych častí krajiny a aj

odpadu, ktorý mohol mať nepriaznivý vplyv na životné prostredie a zdravie obyvateľstva. Konštatoval, že otázka umiestnenia prevádzky - Zariadenie na zhodnocovanie odpadov v úpravárenskom komplexe C. bola otázkou, ktorá patrila do výkonu samosprávy obce, ktorej predstaviteľom je starosta obce, ktorý sa podieľa z titulu svojej funkcie starostu na rozhodovaní a spolurozhodovaní o veciach verejného záujmu, že obec si nedala vyhotoviť odborný posudok na posúdenie vplyvov činnosti vykonávanej na základe predmetného zámeru na životné prostredie, napriek tomu, že zo zámeru vyplývali údaje o nebezpečných látkach uvoľňujúcich sa pri spaľovaní odpadu nepriaznivo pôsobiace na životné prostredie. Písomné vyhotovenie investičného zámeru bolo uložené na obecnom úrade na nahliadnutie, avšak nebolo zaslané poslancom obecného zastupiteľstva na oboznámenie sa, ako materiál na rokovanie zasadnutia obecného zastupiteľstva. Tak bez náležitého oboznámenia sa, poslanci prijali uznesenie obecného zastupiteľstva č. 4/3/2011 z 27. júna 2011. Toto uznesenie bolo následne zrušené uznesením č. 8/4/2011 z 13. decembra 2011. Zo zápisu z verejného prerokovania veci z 25. júla 2011 vyplynulo, že žalobca ako starosta obce na verejnom prerokovaní veci za účasti občanov obce na otázku, prečo obec a starosta obce dali súhlas s prevádzkou spaľovania odpadov napriek nesúhlasu verejnosti, uviedol, že obec nedala súhlas, dala iba vyjadrenie, že zámer je v súlade s územným plánom obce. Po týchto nejednoznačných a nepresných informáciách daných žalobcom ako starostom dotknutej obce pre verejnosť vo veci verejného záujmu v súvislosti s investičným zámerom obchodnej spoločnosti ECO-GLOBAL, s.r.o. vznikol článok „List obyvateľom C.“ (zverejnený dennikom Korzár s regionálnou pôsobnosťou dňa 9. marca 2012), v ktorom sa žalovaný kriticky vyjadril o žalobcovi. V danom prípade žalobcom označený text článku „List obyvateľom C.“ (ďalej len „List“) vychádzajúc z jeho obsahu súd považoval za text obsahujúci kritiku vychádzajúcu z hodnotiaceho úsudku žalovaného na správanie sa a konanie žalobcu, ako starostu obce v danej veci vyplývajúcej z okolností prípadu a ohľadom posúdenia oprávnenosti kritiky vychádzal z právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení sp. zn. 5 Co 99/2013-345 zo dňa 30. januára 2014, v ktorom odvolací súd uviedol, že skutočnosť, že žalobca je ako starosta obce verejne činnou osobou, neznamená, že môže znášať neoprávnenú kritiku, lebo aj v jeho prípade musí byť kritika vecná, konkrétna a primeraná, preto v prípade pokiaľ by aj bola preukázaná pravdivosť tvrdení uvedených v uvedenom Liste žalovaného adresovaného občanom, je potrebné uvedený List a tvrdenia, a to jednotlivé hodnotiace úsudky, vyhodnotiť aj so zreteľom na vyššie uvedené kritériá, ktoré má kritika spĺňať, t. j. vecnosť, konkrétnosť a primeranosť. Výrazy „priam agresívnou snahou presadzuje cudzí podnikateľský zámer“ a že žalobca „týmto správaním sa už sám vylúčil spomedzi slušných ľudí“, obsahuje výrazy, z ktorých vyplýva úmysel kritizovanú osobu uraziť, a to aj v prípade, ak by sa v inkriminujúcom texte uvádzali pravdivé skutkové tvrdenia, lebo vyvodzujú sa z nich urážlivé hodnotiace úsudky, čím došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu. Žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy 5 000 Eur zamietol, pretože písomné ospravedlnenie zo strany žalovaného žalobcovi považoval za primerané zadostučinenie za zásah do osobnostných práv žalobcu. Záverom konštatoval, že žalobca bol opakovane zvolený do funkcie starostu obce, preto mal za to, že vážnosť žalobcu medzi občanmi uverejnením obsahu predmetného Listu neutrpela takým spôsobom, aby nepostačovalo verejné písomné ospravedlnenie vykonané takou istou formou ako k zásahu došlo. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Z.z. účinného do 30. júna 2016, ďalej len „O.s.p.“).

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu a žalovaného rozsudkom z 8. júna 2017 sp. zn. 9 Co 307/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a stranám náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že okresný súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil, jeho odôvodnenie má podklady v zistenom skutkovom stave a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožnil. K správnym a výstižným dôvodom odvolací súd dodal ďalšie skutočnosti uvádzané v odôvodnení dovolaním napadnutého rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 25 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z., účinného od 1. júla 2016, ďalej len „CSP“).

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. V dovolaní uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, ktoré vyplýva po a) z nesprávneho právneho záveru, že aj keď sú skutkové tvrdenia, z ktorých vyplývajú hodnotiace úsudky žalovaného pravdivé, môže sa žalobca účinne domáhať

ochrany osobnosti voči týmto hodnotiacim úsudkom; po b) nedostatočnom zohľadnení postavenia žalobcu ako verejného činiteľa a nedostatočným zohľadnením povahy veci, v súvislosti s ktorou sa žalovaný vyjadroval, a to aj na adresu žalobcu. Akcentoval nález ÚS SR II. ÚS 152/08 zo dňa 15. decembra 2009, ktorý obsahuje test proporcionality a skutočnosť, že označené kritériá testu proporcionality okresný, ani krajský súd pri práve na slobodu prejavu a práve na ochranu osobnosti nepoužil. Poukázal na skutočnosť, že kritika nie je zásahom do osobnostných práv (R 103/1967), ktorý záver vyplýva aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 202/2009. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 149/2009 vzťahujúce sa na ochranu osobnosti vo vzťahu k verejnému činiteľovi, z ktorého tiež citoval. Uviedol, že sudy nižších inštancií formálne skonštatovali vyššiu mieru kritizovateľnosti žalobcu - ako verejného činiteľa, ale v ich právnom posúdení sa tento princíp neuplatnil. Kritiku žalobcu vyhodnotili za neprimeranú a urážlivú, pričom dôvody na takéto hodnotenie vyjadrení dovolateľa na adresu žalobcu nemožno stotožniť s vyššie označenými princípmi, na ktorých spočíva vzájomný pomer medzi slobodou prejavu a ochrany osobnosti vo veciach verejného záujmu. Žiadal napadnuté rozhodnutia zmeniť tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému právo na náhradu trov celého konania.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred civilným súdom, vrátane dovolacieho konania (m. m. I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1 Cdo 54/2017, 2 Cdo 198/2017, 3 Cdo 42/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 8 Cdo 99/2017).

7. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (k tomu porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 1 Cdo 26/2017, 2 Cdo 154/2017, 3 Cdo 42/2017, 5 Cdo 12/2017, 7 Cdo 163/2017, 8 Cdo 73/2017).

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. Žalovaný vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP. Podľa tohto ustanovenia

je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. Žalovaný podal dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nesúhlasiac a polemizujúc s právnymi závermi odvolacieho súdu a poukazujúc pritom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 152/08 z 15. decembra 2009, judikát R 103/1967 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 202/2009 a 4 Cdo 149/2009.

14. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa opiera o § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 203/2016, 2 Cdo 54/2018, 3 Cdo 6/2017, 3 Cdo 67/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017).

15. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP).

16. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

17. Ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na

mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane, ale v prípade absencie vymedzenia právnej otázky a bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu, týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; v opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum, priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C.H. BECK, str. 1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 14/2018, 2 Cdo 167/2017, 3 Cdo 28/2017, 5 Cdo 13/2018, 7 Cdo 114/2018, 8 Cdo 78/2017).

18. Najvyšší súd v rámci dovolacieho prieskumu, rešpektujúc vyššie uvedené východiská, preskúmal prípustnosť dovolania žalovaného podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a dospel k záveru, že dôvody ním uvádzané v podanom dovolaní nemajú zákonom požadovaný charakter právnej otázky. Podľa obsahu dovolania dovolateľ považoval za nesprávny právny záver odvolacieho súdu týkajúci vyriešenia nároku na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy (ďalej aj „žalobný nárok“) nepoužitím aj testu proporcionality a nedostatočným zohľadnením postavenia žalobcu ako verejného činiteľa a povahy veci, v súvislosti s ktorou sa žalovaný vyjadroval aj na adresu žalobcu. V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že i keď dovolateľ dovolanie formálne odôvodňuje nesprávnosťou právneho posúdenia veci odvolacím súdom v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, právnu otázku zásadného významu nijako neformuluje. Z obsahu jeho dovolania možno vyvodiť, že nesúhlasí s logickými úvahami a skutkovými závermi odvolacieho súdu a s vyhodnotením zistených skutkových okolností, ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov odvolací súd viedli k prijatiu jeho rozhodnutia. Z uvedeného je tak zjavné, že dovolateľ v tomto prípade namieta nesprávnosť skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov odvolacím súdom; ktorou nesprávnosťou však nie je možné odôvodniť dovolanie, ktorého prípustnosť dovolateľ vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Ako bolo už vyššie uvedené, len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, či sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia, prípadne kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní žalobného nároku, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP a § 432 ods. 2 CSP.

19. Dovolací súd si plne uvedomuje, že by bolo v rozpore s princípmi spravodlivého procesu, pokiaľ by sa pri posudzovaní dovolania uplatňoval prílišný formalizmus. V rozpore s týmito princípmi ale nie je prístup majúci na zreteli, že ustanovenia CSP vyžadujú istú mieru formálneho a obsahového vyjadrenia dôvodov, z ktorých procesná strana vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania. Dovolanie žalovaného z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP neobsahuje exaktné označenie právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Na základe uvedeného bolo bez právneho významu, aby dovolací súd skúmal dovolateľom označené rozhodnutia súdov (viď bod 14. tohto rozhodnutia).

20. Podľa § 447 písm. f/ CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP.

21. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného v zmysle § 447 písm. f/ CSP odmietol.

22. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.